

PRILOG JAVNOJ RASPRAVI O PROGRAMU SIH-A

1. Preporučujem da se u tekstu koji opisuje dijelove izviđačkog programa, pod točkom „svijet oko nas“ umjesti riječi „volontarizam!“ (koja jako liči na „voluntarizam“) radje upotrijebi uobičajeni izraz „volonerski rad“ ili „volonterstvo“.
2. Budući da su članovi (točnije članice) SIH-a udruge, a ne pojedinci, predlažem da se pri prvom spomenu „člana“ nevede nešto širi i precizniji tekst koji glasi: „Članovi izviđačkih udruga udruženih u Savez izviđača Hrvatske (u daljem tekstu: članovi)...“
3. Kada već mijenjamo tekst Programa, možda je to prilika da se kod navođenja dobnih skupina za poletarce i mlađe izviđače ispuste rečenice u zagradama (u pravilu učenici....), i to iz dva razloga: a) navedene dobne granice u pravilu se ne slažu sa životnom dobi učenika kako je navedeno, b) zašto pojedinu dobnu skupinu ograničavati na učenike (što s onima koji to nisu, posebno u dobi od 14-16 godina)
4. Jesmo li se odrekli naziva „seniori“ (za mlađe brđane) i „veterane“ (za starije) ?
5. Ukidamo li brđane koji nisu „voditelji i potpora“. Tako „ispada“, jer se o njima nigdje ništa ne govori. To je, naime, moguće rješenje i redovita praksa u gotovo svim nacionalnim skautskim organizacijama, gdje se formiraju posebni savezi ili udruge za odrasle. No, ako se tako nešto predlaže, ne bi li to trebalo jasno reći?
6. Dosad smo u službenim tekstovima imali (i još uvijek imamo) za stupnjeve napredovanja kod izviđača naziv „javor“, a oznaku „javorov list“. Treba li to zaista mijenjati u „list“ ?
7. U dosadašnjem Programu SIH-a, u poglavlju Opći program, postoji odredba „5. Članovi s višegodišnjim iskustvom u ostvarivanju izviđačkog programa mogu ostvarivanjem posebno utvrđenih uvjeta (znanja, vještina i iskustava) steći naziv "izviđač - ". Uvjeti nisu utvrđeni, kao ni drugi dio naziva. To je ostao „dug“ bivše programske komisije. Radi se o ideji da se odraslima omogući stjecanje jednog „jakog“ izviđačkog stupnja (kao što je nekad bio „Izviđač-partizan“. Trebamo li odustati od te mogućnosti ?
8. Nabranje mogućnosti uvijek je i ograničenje. Pa i kad je nabranje potrebno, ograničenje mogućnosti često nije dobro. Zato predlažem da se odjeljak o tome kako izviđačke udruge provode Program SIH-a dopuni točkom koja glasi:
- organiziranjem i izvođenjem drugih vlastitih programskih aktivnosti
9. U dosadašnjem tekstu Programa nalazi se rečenica: „Izviđačka udruga koja pristupa Savezu prihvaća Program, ali je slobodna u izboru načina njegova ostvarivanja“. Moja je preporuka da se ta rečenica zadrži, i to iz 2 razloga:
 - a) Odredba o tome kako je svaka udruga slobodna u izboru načina ostvarivanja programa, izričito je navedena u Zakonu o udrugama
 - b) Ispuštanje te odredbe značilo bi omogućavanje tumačenja kako takve slobode za udruge nema, tj. kako se one udruživanjem u Savez odriču te mogućnosti, a to bi bio sasvim novi odnos u udruživanju, koji nije dosad bio prisutan, te bi se cijeli postupak udruživanja morao ponoviti (pa i riješiti pitanje što s onim udrugama koje žele ostati udružene, ali ne žele takvu promjenu odnosa)